

## Jegyed van az életre

Pusztai Gábor beszélgetése Nagy Tamás Imrével, a debreceni *Neonhal* együttes frontemberével

**Pusztai Gábor:** *A Neonhal nevű debreceni zenekarnak, melynek te vezetője és alapítója vagy, 2024 elején jelent meg a legújabb lemeze a Jegyed van az életre. Mit kell tudnunk az együttesről?*

**Nagy Tamás Imre:** *A Neonhal egy keresztyén rockzenét játszó formáció. Én ezt a meghatározást, hogy keresztyén rock, kicsit elcsépeletnek tartom ezért mi magunkat inkább *Christ and Roll* zenekarnak szoktuk nevezni. Amerikában ennek a műfajnak hatalmas piaca van, Magyarországon azért szűkebbek a lehetőségek. Sok keresztyén még mindig furcsán néz ránk, hogy mit is keresünk mi itt ezekkel a harsány hangszerekkel egy templomban vagy egy gyülekezetben. Hozzá kell tenni, hogy mi többet játszunk világi helyszíneken, mint egyháziakon, de nem a közönség ízlését akarjuk kiszolgálni, hanem azt játszunk, amire hivatottak vagyunk. Az is kimondott célunk, hogy a zenével hidat verjünk hívők és nem hívők közé. Mi inkább azokat a közös pontokat keressük a különböző világnézetű emberek között, melyek összekötnek minket, nem pedig azt, amelyek elválasztanak. A zenekarunk négy tagból áll: Györki Szilvia dob, Mészáros Péter basszusgitár, Keveházi Tamás gitár, és jómagam Nagy Tamás Imre gitár, ének. Az együttes nevében a hal egy ősi keresztyén jelképre utal. A neon pedig a zenei modernséget, valamint a fényt, az említett keresztyén szimbólum kisugárzását fejezi ki. Mindamellettt csak elhanyagolható tény, hogy a valóságban létezik egy, az Amazonasban honos, neonhal (*Paracheirodon innesi*) nevű halfajta. Az első lemezünket, melynek címe *Galaxis útikalauz poposoknak* volt, 2013-ban vettük fel. Egy szobában lévő házistúdióban rögzítettük az anyagot, egy hangmérnök segítségével, aki a laptopjával ült az asztalnál, s akkor még egyedüli tagként gitároztam fel a dalokat. Aztán jött a következő lemezünk 2015-ben, de tagokkal kiegészülve, élő zenekarként csak 2016-ban álltunk először színpadra.*

**Pusztai Gábor:** *Nem okozott konfliktust a zenekaron belül, hogy a Neonhal kifejezetten keresztyén együttesnek tartja magát?*

**Nagy Tamás Imre:** *Volt olyan tagunk, aki emiatt hagyott ott minket. Neki az volt a véleménye, hogy nem kellene keresztyén rockzenekarként aposztrofálni magunkat, legyünk csak simán rockzenekar és írjunk másféle dalokat is. A többiek nem értettek egyet vele, így ő két év múltán ki is szállt a zenekarból. Neki más volt az*

útja, mint a mienk. De ez nem baj. Mindamellet az gondolom, hogy mi nem dicsőítő zenekar vagyunk, igyekszünk úgy fogalmazni, hogy az elgondolkodtató legyen, ugyanakkor ne legyen riasztó a nem hívó emberek számára sem.

**Pusztai Gábor:** *Hogyan lettél zenész?*

**Nagy Tamás Imre:** Gyermekkoromban, itt Debrecenben, nem zenész közegeben nőttem fel, sőt lemezjátszónk vagy magnónk sem volt otthon. Csak a rádióban hallgattam Szécsi Pál-slágereket meg hasonlókat. Kamasz koromban először a popzenét kedveltem, ABBA, Boney M, de tizennégy éves korom körül a Beatles-t meg a Rolling Stones-t szerettem meg igazán. Egyébként mai napig ezekből a zenékből táplálkozom. Aztán egy osztálytársammal elkezdtünk zenélni otthon, a szobában: lábasokat ütöttünk, meg nagyon rossz dobozgitárokon játszottunk, amiket karácsonyra kaptunk ajándékba. Zenélni soha nem tanultam intézményes keretek között, kizárólag autodidakta módon sajátítottam el, amit zenészként tudok. Egyszer apámtól kaptam egy *Gitárakkord-iskola* című kiadványt, amiben le volt írva, hogy hogy kell lefogni a húrokat, hogy egy akkord megszólaljon, de ezt olyan nehéznek találtam, hogy egy évig nem is vettem hangszeret a kezembe. Aztán persze csak erőt vettem magamon és elsajátítottam az alapokat. Manapság már sokkal több lehetősége van a zene iránt érdeklődő fiataloknak. A helyi Rocksuli is nagyon jó, sőt könnyűzenei egyetemi képzés is van Debrecenben. Vagy egyszerűen csak felüti az ember a netet és megnéz egy oktatóvideót. Annak idején mi a rádiót hallgatva próbáltuk elsajátítani a trükköket és volt, hogy csak utólag jöttünk rá, hogy mennyire félreértettük vagy rosszul csináltuk azt, amit hallottunk. Sok mindent egyszerűen nem tudtunk. Egyébként én erősen szkeptikus vagyok azzal kapcsolatban, hogy lehet-e egyáltalán rockzenét oktatni. Persze meg lehet tanulni skálázni, vagy különböző technikákat, de az isteni szikra nem tanítható. Szerintem a legfontosabb dolog ahhoz, hogy alkosson és dalokat ír hasson az ember, az az, hogy valami bekattanjon, amit majd ki lehet bontani. Én az ösztönös alkotásban hiszek. Az alapötlet is ösztönös, amit csak úgy kapok és annak a kibontása is. A zenekarral való közös munka, a hangszerelés persze már hosszabb folyamat.

**Pusztai Gábor:** *Mikor léptél először színpadra?*

**Nagy Tamás Imre:** Középiskolás voltam amikor először közönség előtt felléptünk első zenekarommal, a *Vörös Kakassal*. A zenekar négy évig létezett, bluest játszottunk meg rock and rollt. Aztán jött a katonaság, ott persze nem zenéltem, és utána sok minden megváltozott.

**Pusztai Gábor:** *Mi lett aztán a Vörös Kakassal?*

**Nagy Tamás Imre:** A *Vörös Kakas*t egy gyermekkori barátommal alapítottuk, akit Lukács Lacinak hívnak, most ő a *Tankcsapda* frontembere. Ő fél évvel hamarabb vonult be katonának, mint én, ezért egy fél évvel hamarabb is szerelt le. Ahogy Buzsik Gyuri, a dobosuk visszaemlékezett, Lukács leszerelés után szórakozásból alapította a *Tankcsapdát*, hogy elüsse az időt, amíg én is leszerelek, és ismét összeállhat a zenekar. De hát a kísérlet a *Tankcsapdával* túl jól sikerült, és ebben a műfajban Laci jobban ki tudott teljesedni, így ők másfelé mentek tovább. Ezzel véget is ért a *Vörös Kakas* története.

**Pusztai Gábor:** *Leszerelés után mit csináltál?*

**Nagy Tamás Imre:** Én is alapítottam egy zenekart, *Tomi szomorú* néven és 1990-1998 között működtünk. Ez is egy erősen blues-rock ihletésű csapat volt. Persze a név abból is adódott, hogy szomorú voltam, mert feloszlott az előző zenekar. De a névválasztás nem volt szerencsés, mert az emberek nem tudták, hogy mi is ez. Ha nem írtuk rá a plakátra, hogy koncert, akkor azt hitték, hogy a *Tomi szomorú* valami film címe. 1998-ban feloszlott a zenekar, és én elköltöztem Magyarországról. Egy darabig Amerikában éltem, de ott nem zenéltem. Két évig New Yorkban laktam, ahol azért jártam a klubokat és hallgattam a legújabb zenéket. Aztán hazajöttem, és 2005-ben megnősültem, akkor kezdtem el otthon megint gitározgatni. Jöttek ötletek és hamarosan alapítottam egy új zenekart, egy triót, aminek *Amundsen* lett a neve. A trió érdekes dolog, mert itt nem tudsz elbújni a többi zenész mögé. Itt újra felfedeztem a zenélés örömet, de az *Amundsen* hamarosan megszűnt. 2008-ban volt egy fordulat az életemben: megtértem. Ez teljes szemléletváltással járt, és újfajta dalokat kezdtem írni. Ez nem azt jelenti, hogy elzárkóznék valamilyen kulturális vagy zenei hatástól, de ma már más dolgokat tartok fontosnak, mint régen. És aztán jött a *Neonhal* 2013-ban. Először egyedül dolgoztam egy producer-hangmérnökkel, Csatlós Palival. Utána érezni kezdtem, hogy kell egy zenekar. Először a későbbi dobosunkkal, Györki Szilviával vettem fel a kapcsolatot, majd Keveházi Tamással találkoztam. Vele már korábról ismertük egymást, és most úgy döntöttünk, hogy együtt fogunk zenélni. Jött még hozzánk egy basszusgitáros, és így állt össze a négytagú zenekar.

**Pusztai Gábor:** *Hogyan tudnád elhelyezni a Neonhalat a keresztyén zenét játszó együttesek között a városban, vagy akár a még tágabb környezetben?*

**Nagy Tamás Imre:** Magyarországon már az 1970-es évektől voltak olyan zenekarok, amelyek keresztyén zenét játszottak, igaz ezek gyakran megmaradtak a templom falai között. Manapság már többen vannak, és kilépnek az egyház falain kívülre is. Például a debreceni *Első lépés* zenekart kell megemlítenem.

**Pusztai Gábor:** *Jellemző ebben a körben, hogy számít a felekezeti hovatartozás?*

**Nagy Tamás Imre:** Nem igazán, noha minden keresztyén zenekar általában valamilyen felekezethez tartozik. Nálunk, a *Neonhal*-ban együtt játszanak reformátusok és evangélikusok. Nemrég felléptünk egy Katakomba nevű helyen Budapesten, ahol egy kifejezetten jó hangulatú koncertünk volt. A klub köztudottan katolikus kötődésű hely, azonban soha senki meg se kérdezte tőlünk, hogy mi katolikusok vagyunk-e vagy sem. Az volt a lényeg, hogy mit játszunk. Inkább a közös pontokat keressük ebben a körben is.

**Pusztai Gábor:** *Általában hol szoktatok fellépni, hol találkozhat veletek a közönség?*

**Nagy Tamás Imre:** Debreceni rockkocsmákban, kisebb fesztiválokon, de gyülekezetekben is játszunk, például Szóládon, Balassagyarmaton vagy Balatonszárszón. Nagy fesztiválokra ritkábban hívnak minket, viszont keresztyén ifjúsági fesztiválokon, mint a Csillagpont, vagy a Szélrózsa felléptünk már. Ezeken nagyon lelkes közönséggel találkoztunk, noha az ifjúsági találkozókön – mondhatjuk - mi már öregnek számítunk. Manapság nem a gitározós, ordítós zenét szeretik a fiatalok, sokkal inkább a rap, trap alapú dolgokat. De a zenei ízlés mindig hullámzik, változik.

**Pusztai Gábor:** *Meg lehet élni ebből a zenélésből?*

**Nagy Tamás Imre:** Nem. Mindenkinek van rendes munkahelye, ki tanár, ki gazdálkodó, de csak a zenéből nem lehet megélni. Viszont ez azért több mint hobby. Ez nekem nem szórakozás, hanem elhívás, kötelesség. Persze nagy örömet is jelent a dalok megszületésének és megvalósításának minden fázisa. Szívesen játszunk bárhol, bárkinek.

**Pusztai Gábor:** *Mik a zenekar céljai? Hogy látod az együttes jövőjét?*

**Nagy Tamás Imre:** Sok zenekar van, amelyik egy-két évre előre tervez. Nekünk is vannak céljaink, ez a legutóbbi lemez is ilyen volt. Korábban évekig klipeket készítettünk, de az egyes dalokat most össze akartuk fogni egy nagyobb egységgé. Folyamatosan tovább akarunk működni, folytatni az utunkat, átadni az üzenetünket az embereknek. A következő mérföldkő a következő lemez lesz, melynek egy része már időközben elkészült. Amíg muníciónk van, amíg hagynak minket dolgozni, addig szeretnénk folytatni a munkát tovább.

**Pusztai Gábor:** *További sok sikert kívánok és köszönöm a beszélgetést.*